

Sygn. akt: I C 1185/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2017 r. w K.

sprawy z powództw małoletnich J. R. i U. R. repres. przez przedstawiciela ustawowego A. R.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddała w całości powództwa obojga powodów;

II. nie obciąża powodów obowiązków zwrotu kosztów na rzecz pozwanego.

Sygn. akt I C 1185/16

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie J. R. i U. R. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową - matkę A. R. wnieśli o zasądzenie na rzecz: J. R. kwoty 2300,00 zł, U. R. kwoty 2000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21.05.2016r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia. Wnieśli ponadto o obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podnieśli, że w dniu 02.12.2015r. doszło do wypadku drogowego, w którym poszkodowani zostali małoletni powodowie. Sprawcą zdarzenia była A. R., kierująca pojazdem V. (...) nr rej. (...), ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku zdarzenia J. R. doznał ogólnych potłuczeń w obrębie mostka i lewego biodra. Przebywał w Szpitalu (...) w B. w dniach 01.12.2015r. do 03.12.2015r. został wypisany ze szpitala z zaleceniem kontroli w poradni lekarza rodzinnego. Otrzymał także zwolnienie z zajęć szkolnych i wychowania fizycznego. U. R. doznała ogólnych potłuczeń i stłuczenia głowy oraz otarć skroni i grzbietu lewej ręki. Przebywała w Szpitalu (...) w B. w dniach 02.12.2015r. do 03.12.2015r. Po wypisaniu otrzymała zwolnienie z zajęć szkolnych i wychowania fizycznego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu dnia 22.03.2016r. Pozwany decyzją z dnia 20.05.2016r. przyznał obojgu powodom kwoty po 1000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszone w przypadku J. R. o 30% przyczynienie.

W ocenie powodów, biorąc pod uwagę skutki wypadku dla zdrowia i życia powodów żądanie zapłaty przez pozwanego dalszych kwot po 2000,00 zł i 2500,00 zł tytułem zadośćuczynienia jest zasadne. Uzasadnione jest to rozmiarem krzywdy, tj. doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. Dolegliwości zdrowotne każdego z powodów, biorąc pod uwagę wiek małoletnich powodów były bez wątpienia znaczne, zwłaszcza, że sam fakt udziału w wypadku związanym z dachowaniem samochodu był traumatycznym przeżyciem .

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Przyznał, że był ubezpieczycielem w zakresie ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, który był sprawcą wypadku. Przyznał także, że przyznał powodce U. R. i powodowi J. R. zadośćuczynienie w kwotach po 1000,00 zł, przy czym kwota ta przyznana J. R. została pomniejszona do wypłaty o 30% z uwagi na przyczynienie się powoda do skutków zdarzenia – brak zapiętych pasów bezpieczeństwa. W ocenie pozwanego kwoty te w całości zrekompensowały krzywdę powodów z tytułu uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia związanych ze zdarzeniem. Podniósł, że obrażenia doznane przez powodów miały charakter powierzchowny i przemijający oraz nie spowodowały trwałego uszczerbku. Poza tym jedynymi dokumentami potwierdzającymi leczenie powodów związane z wypadkiem były karty informacyjne leczenia szpitalnego powodów z pobytu bezpośrednio po zdarzeniu. W ocenie pozwanego, fakt, iż powód J. R. w chwili zdarzenia wypadł z samochodu w trakcie dachowania, niewątpliwie wskazuje na brak zapiętych pasów bezpieczeństwa. Stąd przyjęty 30% stopień przyczynienia się do powstania szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 02.12.2015r. około godziny 07.56 kierująca samochodem V. (...) nr rej. (...) A. R. na skutek niedostosowania prędkości do warunków ruchu najechała na barierę ochronną drogi, wskutek czego doszło do kolizji i dachowania pojazdu. Zdarzenie zostało zgłoszone Policji a kierująca została ukarana mandatem. Zdarzenie miało miejsce około 4 km przed K., na drodze wojewódzkiej nr (...) (łączącej B. i K. przez S. – C. – R. – Ś. – P. – P. – B. i T.).

W samochodzie oprócz kierującej A. R. jechały jej dzieci: J. R. (w wieku 11 lat w chwili zdarzenia) i U. R. (w wieku 15 lat w chwili zdarzenia). J. R. w trakcie dachowania wypadł z samochodu.

(d.: bezsporne, odpisy aktów urodzenia – k. 28-29, notatka informacyjna o zdarzeniu – k. 83v, dokumentacja lekarska – 11-12)

Po zdarzeniu J. R. i U. R. zostali przewiezieni na obserwację do Szpitala (...) w B.. Oboje po obserwacji zostali wypisani ze szpitala w dniu 03.12.2015r. z zaleceniem kontroli w poradni lekarza rodzinnego i zwolnieniem z zajęć szkolnych i wychowania fizycznego.

Wskutek zdarzenia U. R. doznała stłuczenia głowy i ogólnych potłuczeń, ponadto otarcia okolicy skroniowej prawej i grzbietu ręki lewej. Po konsultacji chirurgicznej usunięto ciało obce z policzka prawego. Nie wymagała kontroli ambulatoryjnej. Wymagała jedynie obserwacji szpitalnej, podczas której w badaniach dodatkowych Rtg i USG nie stwierdzono zmian pourazowych. Doznane otarcia nie pozostawiły blizn na głowie i lewej dłoni.

J. R. w chwili przyjęcia do szpitala skarżył się na ból w rzucie mostka i lewego biodra. Po badaniach obrazowych, w trakcie których nie stwierdzono zmian pourazowych, po obserwacji został wypisany ze szpitala z ustąpieniem dolegliwości. Wskutek wypadku doznał ogólnych potłuczeń ciała, a dolegliwości bólowe ustąpiły w trakcie pobytu w szpitalu.

(d.: dokumentacja lekarska – 11-12, opinia biegłego L. G. – k. 120)

W dacie zdarzenia sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W..

(bezsporne, polisa – k. 9)

W dniu 29.03.2016r. szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi sprawcy szkody. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzjami z dnia 20.05.2016r. pozwany przyznał powodce U. R. zadośćuczynienie w kwocie 1000,00 zł, natomiast J. R. co do zasady również w kwocie 1000,00 zł, przy czym do wypłaty kwotę tę obniżył o 30% z uwagi na przyczynienie się poszkodowanego do powstania i rozmiaru szkody. Przyjął mianowicie, iż wypadnięcie z samochodu podczas dachowania było wynikiem braku zapięcia pasów bezpieczeństwa. Ostatecznie zatem J. R. została wypłacona kwota 700,00 zł. Przyznane kwoty zostały wypłacone.

(d.: bezsporne, zgłoszenie szkody – k. 60-64, pisma informujące o wysokości przyznanego zadośćuczynienia – k. 85-89)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa nie są zasadne.

Pozwany uznał co do zasady swoją odpowiedzialność ubezpieczeniową za skutki zdarzenia z dnia 02.12.2015r., a spór stron dotyczył jedynie wysokości należnego powodom zadośćuczynienia z tytułu doznanej wskutek zdarzenia krzywdy. Ustalenia stanu faktycznego zostały oparte na dokumentach, które nie były przez strony kwestionowane oraz opinii biegłego.

Co do skutków zdarzenia Sąd oparł się na dokumentacji lekarskiej przedłożonej przez powodów oraz opinii biegłego z zakresu (...) (k. 120).

Stosownie do art. 444§1 kc w zw. z art. 445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy ustaleniu wysokości należnego powodom zadośćuczynienia Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami oceny rozmiaru krzywdy takimi jak rozmiar, rodzaj i okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Mając na uwadze powyższe, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż przyznane powodom przez pozwanego zadośćuczynienia w wysokości 1000,00 zł i 700,00 zł były w okolicznościach sprawy adekwatne do rozmiaru krzywdy doznanej przez oboje powodów. W szczególności Sąd miał na uwadze, iż doznane przez powodów uszkodzenia ciała w wyniku zdarzenia z dnia 02.12.2015r. nie skutkowały trwałym ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powodów. W tym zakresie Sąd w całości podzielił wnioski opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Wskazana opinia była jasna, pozbawiona sprzeczności, oparta na dokumentacji medycznej powodów z daty zdarzenia, jak też badaniu aktualnego stanu zdrowia powódki U. R.. Wnioski opinii są jednoznaczne, sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały. Brak przy tym zastrzeżeń do logicznej poprawności wniosków w stosunku do przedłożonego materiału badawczego w postaci dokumentacji lekarskiej. Nie zawiera przy tym błędów merytorycznych ani logicznych. Poza powyższym opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony.

Doznane przez powodów uszkodzenia ciała nie wiązały się co do zasady z koniecznością pobytu w szpitalu, ani przechodzenia długotrwałych i skomplikowanych zabiegów leczniczych. Nie wymagały także rehabilitacji. Pobyt obojga powodów w szpitalu związany był jedynie z potrzebą obserwacji, gwooli ustalenia rodzaju i charakteru obrażeń doznanych przez powodów. Godzi się zauważyć, iż co do powodów nie były podejmowane w istocie żadne zabiegi lecznicze, a dolegliwości bólowe ustąpiły przed wypisaniem ze szpitala dnia następnego po zdarzeniu.

W toku postępowania nie zostało wykazane by skutki tego zdarzenia miały jakikolwiek wpływ na życie powodów, w szczególności by wpłynęły na nie w jakikolwiek trwały sposób bądź wywołały konieczność zmiany zachowań, przyzwyczajzeń, hobby czy planów życiowych.

Odnosząc się do twierdzeń pozwu, co do znacznego stopnia doznanych cierpień fizycznych i psychicznych wskutek zdarzenia, należy wskazać, iż twierdzenia te nie zostały poparte żadnym dowodem ani wnioskiem dowodowym. Brak zatem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia by doznania te miały charakter utrwalony. Natomiast analiza materiału dowodowego w sprawie prowadzi do wniosków przeciwnych, w szczególności w zakresie cierpień fizycznych, które nie

okazały się znaczne. Natomiast doznanie szczególnych cierpień psychicznych, zwłaszcza o charakterze utrwalonym, nie zostało w sprawie wykazane.

Należało także wziąć w okolicznościach sprawy pod uwagę, iż oboje powodowie w chwili zdarzenia byli osobami małoletnimi, niepracującymi, bez własnych dochodów. Doznane uszkodzenia ciała w żaden sposób nie ograniczyły zatem ich możliwości zarobkowych ani nie wpłynęły na dochody osiąmane w okresie rekonwalescencji. Nie miały także skutku w postaci dyskomfortu psychicznego spowodowanego brakiem możliwości zarobkowania lub obniżenia dochodów. Nie zostały także przedłożone żadne dowody by zdarzenie spowodowało zwiększenie wydatków związane ze zwiększonymi potrzebami powodów w tym okresie.

Mając zatem na uwadze powyższe, zadośćuczynienie ostatecznie wypłacone w kwocie powodom w kwotach 1000,00 zł i 700,00 zł nie może być ono uznane ani za symboliczne, ani za nieprzedstawiające ekonomicznie odczuwalnej wartości lub nieodpowiadające sytuacji materialnej i życiowej powodów w tym czasie.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż kwoty zadośćuczynienia wypłaconego powodom przez pozwanego w okolicznościach sprawy są kwotami adekwatnymi w rozumieniu art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc do doznanej przez powodów krzywdy na skutek uszkodzenia ciała w wyniku wypadku z dnia 02.12.2015r. Stąd dalej idące w tym zakresie żądania powodów Sąd oddalił jako nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy, w szczególności rozmiarze doznanej krzywdy i przedstawionym sądowi materiale dowodowym.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze, iż powodowie są osobami małoletnimi, które nie posiadają własnych dochodów.